

פני עין חמד

יזכא אאור ץ"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרָשַׁת צו - מתוך שמחה

"וְאִשׁ הַמְּזַבֵּחַ תִּזְקַד בּוֹ" (ויקרא ו', ב')

זה לא חשוב אם היא שכחה להדליק את האש!

מעשה באגריפס המלך שביקש להקריב בבית-המקדש אלף קורבנות ביום אחד. הוא שלח הודעה לכהן הגדול ואמר: "היום אל תאפשר לאף אחד להעלות קורבנות חוץ ממני!"

כעבור זמן עני אחד בא ובידו שתי תורים. הוא ביקש להקריב אותם על המזבח. הכהן התנצל ואמר: "המלך ביקש ממני היום שלא לאפשר לאף אדם להקריב חוץ ממנו".

העני התחנן והסביר: "אדוני כהן גדול, בכל יום אני צד ארבע תורים. אני מקריב שתיים ואוכל את השתיים הנותרות. אם לא תקריב אותם, תחתוך את פרנסתי!"

הכהן נענה והקריב את קרבן העני. אגריפס ראה בחלום הלילה כי היה נחת לקב"ה בקורבן העני יותר מאלף קורבנות שהמלך הקריב! נראה כי טעם הדבר שהעני הקריב את התורים בשמחה מכל הלב!

התורה הקדושה אומרת על מנחת קין: "וַיֵּבֶא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה" (בראשית ד', ג') - ממותר מאכלו. קין הביא ממה שנשאר לו. הוא לא הביא בשמחה ובהתלהבות.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

יכול להיות שאנחנו כל היום עוסקים בעשיית מצוות, טורחים בגופינו ובממוננו, אבל על המצוות האלו נקבל חלילה שכר מועט!

כתוב בפרשה: "וְאִשׁ הַמְּזַבֵּחַ תִּזְקַד בּוֹ" (ויקרא ו', ב'). כל יהודי צריך להתעלות ולהפיח בעצמו את אש ההתלהבות והחשק בעבודת ה' יתברך. כל יהודי צריך לקיים את המצוות מתוך אהבה ויקדת לבורא עולם ולא חלילה כמצוות אנשים מלומדה.

התורה הקדושה מזהירה אותנו: "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב" (דברים כ"ח, מ"ז). משמעות הדברים היא שאכן עבדת את ה' יתברך - אבל לא בשמחה.

בגמרא (חגיגה כז) מבואר שפושעי ישראל מלאים מצוות כרימון. לכאורה הדבר לא מובן, אם יש להם כל כך הרבה מצוות, מדוע הם נקראים פושעים?

בעל ה'פרי ארץ' תרץ תרוץ נפלא: אכן הם מלאים מצוות רבות, אבל מכיוון שהם מקיימים את המצוות למצוות אנשים מלומדה, ללא שמחה של מצווה - שיך לקרוא להם פושעים!

בעלי המוסר המשילו את העניין לגברת שהכינה לבעלה מרק ירקות משובח. כאשר היא באה לצקת את המרק הופתעה לגלות שהמרק לא התבשל.

מבט מהיר גילה שהיא שכחה להדליק את האש! למרות שחתכה את הירקות, טרחה רבות ושמה את הכל בסיר והניחה אותו, כל

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל הענינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונועם בן אורנה ז"ל

זמני ליל		
זמן	כניסת ליל	צאת ליל
י"ט	18: 21	19: 34
כ"א	18: 39	19: 32
כ"ב	18: 41	19: 34
כ"ג	18: 41	19: 33

שואל ומשיב בהלכה – ארבע פרשיות- פרה

מה עניינה של פרשת פרה?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

יש ארבע פרשות שחז"ל תיקנו לקרוא בנוסף לפרשת השבוע, בארבע שבתות לאורך חודש אדר שסמוך לניסן. בשנה רגילה הקריאה נעשית בחודש אדר. בשנה מעוברת באדר ב'. השבתות עצמן נקראות בשמות מיוחדים: 'פרשת שקלים', 'פרשת זכור', 'פרשת פרה' ו'פרשת החודש'.

רבותינו אמרו מספר טעמים לקריאת פרשת פרה: א. בזמן שבית-המקדש היה קיים הביאו קורבן פסח. לכן היתה חובה להיטהר לפני הרגל מטומאת מת. זכר לכך אנחנו קוראים את הפרשה, שעוסקת בטהרה מטומאת מת על ידי פרה אדומה. טעם נוסף לדבר, מכיוון שבמדבר סיני סמוך לחודש ניסן ומיד אחרי הקמת המשכן, שרפו את הפרה האדומה. בשלב הזה היזו מאפר פרה אדומה על הטמאים וטיהרו אותם, כדי שיוכלו להקריב את קורבן פסח בזמנו. לכן קוראים פרשה זו כדי להתפלל לפני ה' שירחם עלינו ויטהר גם אותנו ונזכה לבית-המקדש, כדי שנוכל לעבוד לפניו.

הפוסקים נחלקו האם החיוב לקרוא את פרשת פרה הוא מדאורייתא (כמו פרשת זכור) או מדרבנן (כמו פרשיות שקלים והחודש). לדעת התוספות החיוב הוא מדאורייתא וכן דעת פוסקים רבים. למרות שיש שחולקים ואומרים כי החיוב הוא רק מדרבנן, יש להחמיר כדברי האומרים שזו חובה מן התורה. לכן יש להדר בקריאה זו ולהוציא את ספר התורה המהודר ביותר שיש בבית-הכנסת. הקורא בתורה יכוון להוציא את השומעים והקהל יתכוונו לצאת ידי חובה. ראוי ונכון, שהנשים יבואו לשמוע קריאה זו, מכיוון שגם נשים היו צריכות להיטהר ולאכול מקורבן פסח. **מקורות:** שולחן ערוך, סימן קמ"ו וסימן תרפ"א. תוספות מס' ברכות דף י"ג ע"א, ריטב"א (מגילה י"ז ע"ב), תרומת הדשן (סי' ק"ח).

ההפטרה היא בבניא יחזקאל, מכיוון שכתוב בה: "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם" (יחזקאל ל"ו, כ"ה) - טהרה מהחטאים והעוונות. **מקורות:** שו"ע סי' תרפ"ה ג', ילקוט יוסף ע"מ רס"ה, חזון עובדיה פורים עמ' י"ח.

אם הקורא בתורה טעה וסיים פרשת פרה בפסוק: "וְלִגְרֵהֶן הֶגְרָתְכֶם לְחֻקֵּי עוֹלָם" (במדבר י"ט, י) - לא יצאו ידי חובה. אפילו אם כבר קראו גם את ההפטרה בברכותיה, חוזר ופותח את ספר התורה ומתחיל לקרוא (בברכות לפני ספר התורה ואחריה), מראש הפרשה עד "וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעֵת תִּטְמָא עַד הָעֶרֶב" (במדבר י"ט, כ"ב) את הפסוקים, שהחסיר. אפילו אם הפסיק בפסוק: "מִיָּמִים חַיִּים אֶל פְּלִי" (במדבר י"ט, י"ז) גם כן לא יצאו ידי חובה וחוזר וקורא. מכל מקום אם כבר בירך על ההפטרה לפנייה ולאחריה, ואחר כך נזכר, לא צריך לחזור ולברך את ברכות ההפטרה, כשמפטיר שנית. **מקורות:** ילקוט יוסף מועדים עמ' רס"ה. חזון עובדיה- פורים עמ' כ"ו.

ציבור ששכחו ולא קראו פרשת פרה, יקראו בשבת החודש. אחרי קריאת הפרשה יקראו בספר שני פרשת פרה בברכותיה ובספר השלישי יקראו פרשת החודש ויפטירו הפטרת פרשת החודש. **מקורות:** ילקוט יוסף מועדים עמ' רע"א. חזון עובדיה- פורים עמ' כ"ד.

עֲזָרָה מִשְׁמַיִם

רבי אברהם כהן מנהל הסמינר לבנות בגייטסעד סיפר כי זכה לבקר בארץ הקודש מספר פעמים בהם ביקר בביתו של הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל. באחד מביקוריו, כשבא לקבל ברכת פרידה, הוא הרכין ראשו לפני הרב זוננפלד וביקש ברכה. הרב זוננפלד בענוותנותו סירב לברך ואמר: "למה אתה צריך ברכה. הרי אתה בריא ויש לך הורים הדואגים עבורך". המנהל אמר לו כי הוא מבקש ברכה, שיזכה להצליח בעבודתו, לחנך את הנוער הגרמני לתורה ויראת שמים אמיתית (במסגרת אירגון העזרה לנוער שרבי אברהם ניהל ברחבי גרמניה). הרב זוננפלד קם מלא קומתו ואמר: "את זה מוכן אני לברך!". הוא פרש את ידיו על ראשו וברכו בכוונה.

אחרי שנים המוסד בגייטסעד היה נתון למשבר כלכלי גדול לאחר שנוספו למוסד עוד עשרות בנות יוצאות מרוקו. ר' אברהם לא ידע לשית עצה בנפשו. האטליז לא רצה יותר לספק בשר. המאפיות לא רצו לספק לחם. הירקן חדל לספק ירקות ופירות. המנהל ניסה לפנות לרבני המקום ולעסקנים אבל ללא הועיל. בליט ברירה החליט בצער ובכאב גדול לסגור את המוסד. הוא הודיע לבנות הסמינר שיחפשו מקום אחר לעצמן. הבעיה היתה שרובן לא מצאו מקום אחר.

המנהל סיפר: "לילה קשה עבר עלי אחרי ההחלטה לחסל את כל המפעל שהקמתי בעמל רב. הרב זוננפלד הופיע בחלום ואמר לי: "הרי ברכתך אותך שתצליח, אל תדאג. ה' יעזור ולא יעזבך". בבוקר קיבלתי שיחת טלפון מרבה הראשי של לונדון הוא סיפר כי אתמול הוקצב סכום נכבד עבור המוסד כדי שיהיה ביכולתי להמשיך". (מעובד מתוך 'זכרון מאיר')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב מאיר הלוי סולובייצ'יק זצ"ל

הגאון הרב מאיר הלוי סולובייצ'יק זצ"ל - נולד ב-י"ט בטבת ה'תרפ"ט (1929) בבריסק. נקרא על שם סבה של אמו, הרב מאיר אוירבך (ה'אמרי בינה'). בקיץ ה'ת"ש (1940) נדד לוויילנה עם מספר מאחיותיו. אביו בפרוץ מלחמת העולם השנייה שהה מחוץ לבריסק. האבא כשהגיע לוויילנה הצליח להתאחד איתם בהמשך. בשנת ה'תש"א (1941) המשפחה עלתה לשראול והם גרו בירושלים ברחוב חזנוביץ בירושלים, בבניין שהיה מכונה 'שיכון אגודת ישראל'. למד בתלמוד תורה וישיבת 'עץ חיים'.

ב-י"ד אדר א' ה'תשי"ט (1959) כחצי שנה לפני פטירת אביו, התחתן. במהלך השנים הוא פתח את ישיבת בריסק בשכונת אחוה בעידודו וסיועו של מרן הרב אלעזר מנחם מן שך זצ"ל. בשנותיו האחרונות הישיבה התפתחה ומנתה כ-200 בחורים ואברכים. כאביו, נהג למסור את השיעורים בביתו. מדי ערב מסר שיעור במסכת הנלמדת בישיבה. לפני תפילת מעריב של מוצאי שבת מסר 'שיעור חומש' במסגרת סעודה שלישית המונית, שכללה גם זמירות ושירי נשמה.

לשיעוריו יצאו מוניטין. רבים הגיעו למרות שלא למדו בישיבתו. בשנים האחרונות עמדתו הפכה למשפיעה ומכרעת ואת דעתו על ענייני השעה היה משמיע במסגרת השיעור בשבת, במעמד המוני. לאחר פטירתו הישיבה התפצלה, האחת, בראשות בנו הרב יחיאל שנשארה ב'אחוזה' והאחת בראשות בנו בכורו הרב יצחק זאב, שעברה לרחוב תחמוני בירושלים. ענוותן. נזהר מכל סרך גזל. דאג לזולת. נפטר ב-כ"ד אדר ב' ה'תשע"ו (2016). חי כ-87 שנים. ציונו בהר המנוחות בירושלים.

אביו: הרב יצחק זאב הלוי. **אשתו:** מרת אלישבע (בתו של ר' יחיאל בנדיקט).
ילדיו: הרב יצחק זאב (ממלא מקומו בראשות הישיבה), הרב חיים (ר"מ בישיבה), הרב יחיאל (ראש הישיבה), הרב אברהם (ראש כולל) והרב יוסף דוב. **חתנו:** הרב צבי גרוסברד.
מרבותיו: הגאונים אביו, ר' יצחק זאב הלוי, ר' הלל ויספיש, ר' איסר זלמן מלצר, ר' שמואל אוירבך והאדמו"ר מרחמסטריווקא - ארצות הברית. **מספריו:** **שיעורי מרן הגר"מ הלוי** - על מסכתות ערכין וזבחים • **יחידושי על חומש בראשית ושמות • יחזיתיה לרבי מאיר** - תולדותיו, דברי תורתו ועובדות בשמו.

ז הירותו של הגאון רבינו מכל סרך גזל היתה מופלאה: רבי מאיר הגיע פעם לשמש בסנדקאות בברית מילה אצל אחד ממקורביו. הביאו לו כיסא מרופד להניח את רגליו בעת הברית כנהוג. אולם רבינו חשש, שמא צריך לבקש רשות מהגבאי להניח את הרגלים על הריפוד היפה, שהרי בכך מתלכלך הכיסא. כדי להתגבר על חשש זה הביאו לו סמרטוט מבית אחד השכנים הסמוכים וכך רבינו הניח את רגליו על הסמרטוט, שכיסה את הכיסא, כדי שחלילה לא יתלכלך הריפוד.

אחד הנוכחים העיר, שזה מזכיר לו מעשה שאירע אצל הגאון רבי יצחק זאב הלוי זצ"ל (אביו של רבי מאיר). פעם הגרי"ז הלך לישון בלילה וחפש את השעון שלו כדי להניחו ליד מיטתו לראות את השעה כשיקום בבוקר ואולם הוא לא מצא. אחד מבני הבית אמר: "ליד מיטת הבן הגרי"ז זצ"ל יש שעון, אני אביא משם". הגרי"ז סירב ואמר, שנכנס בזה לגדר של שואל שלא מדעת והוא לא רוצה להיכנס לספק חשש גזילה מבנו.

ב חור ישיבה מארגנטינה באחת השנים התלווה אל מרן הגרי"ז מבריסק זצ"ל לאפיית מצות וצילם את שתי התמונות המפורסמות שנתרו ממנו מאותו מעמד. רבינו ביקש לקבל עותק מהתמונות הללו, ואכן הבחור עשה זאת עבורו. כאשר רבינו רצה לשלם לו, עקבותיו של אותו בחור ישיבה נעלמו.

רבינו זכר ששמע ממאן דהו שהבחור לומד בישיבת מיר. רבינו מיהר לחפש אותו בישיבה. אבל כל מאמציו העלו חרס. כיוון שכך, רבינו סירב ליהנות מהתמונות שהבחור נתן לו מחשש לעבור על איסור גזל. שנים רבות לא הציץ בהן, למרות שהיו מונחות בארוננו. כעבור שנים, באחד הימים כשצעד ברחוב בשכונת זכרון משה בירושלים, עצרה לידי מכונית.

בעליה הציג לו לקחתו לביתו. בדרך הנהג סיפר כי הוא מתגורר בארגנטינה. רבינו התרגש מאוד לשמוע זאת והתחיל להתחנן בפניו, שמא הוא מכיר במקרה אדם מסויים שלמד בשנה פלונית בישיבת מיר בירושלים... למרבה ההפתעה הנהג הצביע על הנוסע שישב מאחור ואמר: "הנה הוא!". היה זה אכן אותו בחור שצילם את התמונות לפני שנים ומסר אותן בשעתו לרבינו. הצדיק התרגש בכל מאודו לפגוש את האיש. רבינו מיהר לשלשל לידי את הסכום המדובר תיכף ומיד. (מעובד מתוך המבשר תורני)

מ גיד שיעור מאחד הישיבות בירושלים סיפר, כי עקב בעיות כלכליות של הישיבה הם דנו על שינויים וצמצומים שיעשו בצוות הישיבה. אותו מגיד שיעור קיבל הודעה כי כנראה יאלץ לעזוב את משרתו. הלה שהיה בעל משפחה גדולה ההודעה נפלה עליו כרעם ביום בהיר, והיה דואג מאוד, כיצד יוכל לפרנס את משפחתו.

המגיד נכנס אל הגאון רבי מאיר סולובייצ'יק זצ"ל, שהיה ידוע במסירותו להיטיב עם הזולת. הוא גולל באוזניו את המצב וביקש ממנו את טובתו אם הוא יוכל להתקשר ולהשפיע על צוות הנהלת הישיבה שלא יפטר אותו חלילה. לפליאתו הרבה רבינו ענה לו: "אני לא מדבר על דברים אלו בטלפון".

המגיד הבין שכנראה רבינו אינו רוצה להתערב בהחלטות הפנימיות של הישיבה. מה רבה היתה פליאתו, כשהתברר כי כבר למחרת רבי מאיר לא חס על כבודו ומעמדו והוא הלך בכבודו בעצמו למשרד הישיבה כדי לשוחח עם מנהל הישיבה על כך. כמובן, בקשתו של רבינו התקבלה, והם לא פיטרו אותו.

תפילה והצלה מפלאה

השטח היה נקי.

מרדכי נעמד מיד סמוך לאחד מקירות הבית וביקש להתחיל להתפלל. הוא שלח את ידו מתוך הרגל אל ראשו, אבל לתדהמתו ראשו היה גלוי.

כנראה ברגע של חוסר תשומת לב הכובע נפל מראשו. מרדכי הביט בשעונו. נותרו לו רק שלוש דקות עד לסיום ההפסקה. אצל הגרמנים, כידוע, היה צריך לדייק.

הוא התבונן סביבו בקדחתנות. הבית היה מבולגן למדי. נראה היה כי יושביו ברחו ממנו ברגע האחרון ובהפתעה גמורה. כלים מלכלכים ושרידים מארוחת צהרים היו מונחים על השולחן. ספר פתוח היה מוטל על הכורסה. זוג מגפיים כהים היו מונחים ברישול מתחת כיסא.

מרדכי לא ראה סביבו שום דבר, שיכול היה לשמש לו ככיסוי ראש. בהברקה של חוסר ברירה הוא התכופף, חלץ את אחד ממגפיו והסיר את הגרב מרגלו.

בלית ברירה החליט שהיא תשמש עבורו ככיסוי ראש. דחף את רגלו בחזרה אל המגף, הניח את הגרב על ראשו כששוליה מכסים את אוזניו וחייך למחשבה על מראהו המוזר. אבל לא היתה לו ברירה אחרת.

הוא שפשף ידיו, פנה אל הקיר והתחיל להתפלל. התפילה מילאה אותו בכוח. הוא שאב חיזוק מהמילים הקדושות, באמצעותן התפלל על החיילים היהודים הפצועים, על הוריו, על זוגתו ובנו הקטן שנתרו על אדמת גרמניה, כשהם חרדים לגורלו.

תוך כדי תפילה מרדכי שמע קולות מחוץ לבית וחושיו נדרכו. הדלת נפתחה בתנופה. מרדכי כמעט קפא על עומדו אבל הוא החליט להמשיך בתפילתו.

מפקדו נכנס אל הבית ועיניו יצאו מחוריהן בתדהמה. הוא הביט במחזה המוזר, שמולו חייל עומד ומדבר אל הקיר, עיניו עצומות וגרב ארוכה משתלשלת מראשו עד כתפיו.

כמפקד מנוסה הסיק כבר את המסקנה המתבקשת. הלם קרב. "ווגל!", המפקד פקד על עוזרו הנאמן, "גוטרמן השתגע. שלח אותו מיד לחופשה. בבית כבר יטפלו בו כמו שצריך".

בשעה שמרדכי עשה את דרכו הביתה, הגדוד שבו שירת הותקף בהפתעה על ידי חיילי האויב הצרפתי. מכל מאתיים וחמשים החיילים איש לא ניצל, מלבד איש אחד מטורף המדבר אל הקיר, כשגרב מנחת על ראשו...

(מעובד מפי נכדו ר' מרדכי גוטמן, משפחת שוסטר ממונסי ניו-יורק)

אביב ה'תרע"ו. מרדכי גוטמן התבונן בנוף המופלא שסביבו, הקשיב לשקט והרשה לעצמו לשאוף מעט אוויר צח. לאחר חודשים ארוכים של לחימה בלתי פוסקת בחורף, סוף סוף השמש יצאה.

היה זה בעיצומה של מלחמת העולם הראשונה. מיליוני בני אדם ל"ע כבר קיפחו את חייהם במלחמה מתמשכת ומיותרת זו.

כחייל יהודי שומר מצוות המשרת בין חיילים גוים בצבא הקיסר הגרמני הרגיש כל העת, כי הוא נלחם במלחמה, שאינה שייכת לו בעל כורחו.

בתקופת שירותו בשדות הקרב הוא היה עד לזוועות. על כל אלו נוספו הסבל וההצקות, שעבר מצד 'חבריו' ומפקדיו, שלעיתים התייחסו אליו גרוע יותר משהתייחסו לחיילי אויב שנקלעו לידיהם.

רק לפני כמה ימים ראה את דוד, היהודי הנוסף ששירת בגדוד כשאחת מעיניו שחורה ואפו שבור ומדמם. כל חטאו היה שלא הסתתר מעיני 'חבריו' בעת שבירך ברכת המזון. מרדכי חיכה לרגע שבו יתבשר על שחרורו והיה מוכן לשלם על כך כמעט כל מחיר.

בבוקר הם נכנסו לכפר קטן ופסטורלי שאותו כבשו מדי הצרפתים. הכפר היה ריק. יושביו נמלטו בחרדה. מרדכי נשלח עם עוד חיילים לעבור בין הבתים ולבדוק, אם נותרו בהם חיילי אויב. עם סיום המשימה במקום הוקם בסיס צבאי קטן, שבו היו אמורים הם להתארגן עד למתקפה הבאה.

"חצי שעה הפסקה!", המפקד הכריז. רבים מהחיילים ניצלו את הזמן למנוחה קצרה. מרדכי החליט לנצל את ההפסקה כדי להסתובב מעט בין בתי הכפר, לנשום אוויר צח ולחשוב על מצבו.

הוא התיישב בחצר אחד הבתים הנטושים, התמתח קלות ובמוחו דמיין את יקיריו. הוא חשב על אשתו שאינה יודעת דבר על גורלו, אם הוא חי או מת, בריא או פצוע.

הוא חשב על בנו הפעוט שאותו ראה רק פעם אחת בחייו, על הוריו המייחלים לשובו. תמונות מחיי משפחתו עלו במוחו בזה אחר זה.

הוא הביט סביבו, נתן לזיכרונות לשטוף אותו ולמלא את ליבו געגועים. מבטו נתקל בשמש השוקעת מעל ההרים, ואז הוא נזכר בבהלה - שעת השקיעה מתקרבת, והוא עדיין לא נימה מנחה! מרדכי קפץ ממקומו וניגש אל הבית הסמוך.

הוא פתח את הדלת, נתן לקרני השמש לחדור בעדה ולהאיר לפניו את הדרך, נכנס אל הבית בזהירות ומישש ליתר ביטחון את הרובה, שהיה תלוי ברישול על כתפיו.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וליד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל זרבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל פייב מלכה בת מזלי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה מאיר בן נעמי ז"ל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל פואד אברהם בן רגינה ז"ל יצחק יעקב בן רחל ז"ל אברהם בן יונה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה מרים בת שרה ע"ה פייב מלכה בת מזלי ע"ה נעמי בת כתום ע"ה משה בן רוזה ז"ל כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תמצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזיז בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זררה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה סעידה בת תופחה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן רבקה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנש בת דגיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל שפרה בת פסיה ע"ה